

بسم الله الرحمن الرحيم

بریتانیا به وضعیت فاجعه‌بار الفاشر اشک تمساح می‌ریزد!

(ترجمه)

خبر:

وزیر خارجهٔ بریتانیا، ایوبت کوبر گفت که جامعهٔ بین‌المللی توانسته در زمینهٔ توقف درگیری‌ها در غزه پیشرفت قابل توجهی داشته باشد، اما در مقابله با بحران انسانی فزاینده در سودان ناکام مانده است. کوبر در سخنرانی خود در نشست «گفتگوی منامه ۲۱» در بحرین تاکید کرد که بحران‌های منطقه‌ای در خاورمیانه اکنون به‌طور بی‌سابقه‌ای دست به دست هم داده و اثرات آن‌ها دامنهٔ امنیت و اقتصاد جهانی را نیز تحت تاثیر قرار داده است. (الجزیره ۲۵/۱۱/۱)

تبصره:

سخنرانی وزیر خارجهٔ بریتانیا در چارچوب رقابت برای نفوذ در سودان قابل فهم است. بریتانیا که پس از تسلط آمریکا بر سودان از طریق نظامیان مورد حمایت خود، در تلاش است جایگاهی برای خود پیدا کند و از تمام توان سیاسی و رسانه‌ای خود استفاده می‌کند تا جنایات جنگ در سودان را برجسته کند، نه از سر دلسوزی برای مردم سودان؛ بلکه برای به چالش کشیدن آمریکا و نشان دادن نظامیان تحت حمایت آمریکا به عنوان جنایتکار و قاتل. در همین حال بریتانیا چشم خود را بر جنایات کیان یهود در غزه بسته است؛ جنایاتی شامل کشتار غیرنظامیان، نسل‌کشی، تخریب خانه‌ها و سایر فجایع که شمارشان بسیار است. بریتانیا نه تنها این اقدامات را نادیده گرفته بلکه همواره حامی کیان یهود نیز بوده است.

کفر ملت واحدی هستند که در جنگ علیه مسلمان‌ها با هم متحد می‌شوند، اما جنگ در سودان با تمام دیگر بحران‌های منطقه‌ای تفاوت دارد. در اینجا کسانی که در حال جنگ هستند، مسلمانانی اند که هر کدام تحت نفوذ آمریکا و بریتانیا قرار دارند. در واقع جنگ در سودان چیزی جز تلاش بریتانیا برای بیرون راندن نفوذ آمریکا از سودان نیست حتی اگر بهای آن ویرانی کامل، قتل، تجاوز و هر گونه جنایت دیگری باشد که نمی‌توان به راحتی از کنار آن گذشت.

هرگاه فرصتی پیش بیاید بریتانیا سعی می‌کند جنایات ارتش سودان و نیروهای «پشتیبانی سریع» را که تحت حمایت مستقیم آمریکا هستند، به نمایش بگذارد. این تلاش‌ها از آغاز جنگ در سپتامبر ۲۰۲۳ به وضوح دیده می‌شود. بریتانیا به همراه چهار کشور اروپایی دیگر، پیش‌نویس قطعنامه‌ای را به شورای حقوق بشر سازمان ملل ارائه داد تا کمیته‌ای بین‌المللی برای تحقیق در مورد نقض حقوق بشر توسط ارتش سودان و نیروهای «پشتیبانی سریع» تشکیل شود.

اما این اقدامات صرف از روی دلسوزی برای مردم سودان نیست؛ بلکه بیشتر به نفع منافع سیاسی بریتانیاست. در حقیقت بحران در سودان به جنگی برای حذف نفوذ بریتانیا و تثبیت سلطهٔ آمریکا تبدیل شده است و اگر مردم سودان به قیمت جان و خاک خود بهای این بازی قدرت را بپردازند بریتانیا اهمیتی نمی‌دهد. به‌ویژه با توجه به رفتار دوگانه‌اش؛ در حالی که در قبال جنایات کیان یهود در غزه سکوت کرده و حتی از آن حمایت کرد حالا در سودان می‌خواهد نقش حامی حقوق بشر را ایفا کند.

مثال واضح این سیاست دوگانه، رویدادهای فاشر (شهری در شمال غرب سودان که در مرکز دارفور شمالی قرار دارد) در اکتبر ۲۰۲۵ است. بریتانیا با تکیه بر این فاجعه انسانی و در حالی که کشورش هنوز هیچ اقدامی جدی برای پایان دادن به بحران غزه نکرده، در اقدامی سیاسی از

فرصت استفاده کرد تا نیروهای تحت حمایت آمریکا را مجرم و جنایتکار جلوه دهد. این نشان می‌دهد که در واقع، بحران سودان برای بریتانیا بیش از آنکه یک دغدغه انسانی باشد یک بازی جیوپولیتیکی است که در آن تنها قدرت‌ها و منافعشان اهمیت دارند.

این اقدام بریتانیا نه از سر علاقه واقعی به حقوق بشر بوده و نه از روی دلسوزی برای مردم بلکه صرف بهانه‌ای است؛ زیرا حقوق بشر نزد غربی‌های استعمارگر و کافر، در واقع حقوق مرد سفیدپوست اروپایی یا آمریکایی است و دیگران حتی حق برای زندگی هم ندارند.

بیشتر قربانیان درگیری‌های خونین جهان، مسلمانان هستند؛ قربانیانی که نتیجه رقابت غرب برای نفوذ و کنترل منابع است. مسلمانان در مناطق مختلفی مانند ترکستان شرقی، میانمار، کشمیر، غزه و کرانه باختری به دست کافران و مشرکان کشته می‌شوند و مسلمانان در مناطقی مثل سودان، یمن و لیبی با یکدیگر می‌جنگند تا اهداف قدرت‌های استعماری تحقق یابد.

الله سبحانه وتعالی بارها در قرآن کریم این واقعیت را بیان کرده است که کافران دشمنان آشکار ما هستند چنانچه می‌فرماید:

﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ [نساء، ۱۰۱]

ترجمه: یقیناً کافران برای شما دشمنی آشکارند.

و هم‌چنان می‌فرماید:

﴿مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ [بقره: 105]

ترجمه: کسانی که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان، دوست ندارند هیچ خیری از پروردگارتان بر شما نازل شود.

امت اسلامی تنها زمانی می‌تواند از وضعیتی که در آن گرفتار است نجات یابد که به عقیده خود بازگردد و نظام سیاسی خود را بر پایه باورهای اسلامی برقرار کند که همان نظام خلافت بر منهج نبوت است که نه تنها مانع دخالت کفار و قطع دست‌های دخالت‌گر آنان در سرزمین‌های ما می‌شود، بلکه نور و خیر را به سوی آنان می‌برد تا از ظلمت کفر خارج و به سوی نور اسلام هدایت شوند.

نویسنده: ابراهیم عثمان (ابوخلیل)، سخنگوی رسمی حزب التحریر-ولایة سودان

13 جمادی الأول 1447 ه.ق.

4 نوامبر 2025 م.

مترجم: حسین سلحشور